

a ježto konečně st-lé ani neoznačili jiných zdrojů, z nichž by tato vydání měla být uhrazena, nemohl nss nalézt, že by úhrada řečených vydání zápůjčkou přičila se zákonu, kdežto úsudek žal. úřadu o hospodářské účelnosti takovéto úhrady, vymyká se vzhledem k formulaci stížních bodů jakémukoli přezkoumání nss-em.

Bylo proto stížnost v celém rozsahu zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 8207.

Zaměstnanci veřejní (Slovensko): Rozhodovati o žádosti pensionované uher. manipulantky poštovní na Slov. o zastavení srážek s pense předepsaných k náhradě přeplatků vzniklých z úpravy pense podle zák. č. 99/21, vl. nař. č. 247/22 a zák. č. 394/22, přísluší úřadům poštovním, nikoliv gen. fin. ředitelství.

(Nález ze dne 30. října 1929 č. 19.402.)

Prejudikatura: Boh. A 7573/28.

Věc: Marg. J. v L. proti generálnímu finančnímu ředitelství v Bratislavě o zadržení pensijních požitků.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-lka, býv. uher. poštovní manipulantka, domáhala se podáním ze 26. září 1919, aby pro nemoc byla zproštěna konání aktivní služby ve Z. a dána do pense. Této žádosti vyhovělo ředitelství pošt v Bratislavě dekretem z 15. května 1920 a vyměřilo jí dle započtené služ. doby 17 roků 5 měsíců a 11 dní dle posledního platu ročních 1.600 K na základě uher. zák. čl. LXV : 1912 (§§ 20, 37 a 38) příslušné pens. požitky. Dekretem z 21. června 1927 poukázalo ředitelství pošt v Bratislavě st-lce na základě zák. č. 99/21 a nař. č. 247/22, pokud se týče zák. č. 394/22 se souhlasem gřř pensí ročních 1.800 Kč, drah. výpomoc dle I. třídy rodinné ve výměře stanovené pro podúředníky 900 Kč, mimořádnou výpomoc a nouzovou výpomoc po 1.200 Kč. Na konec pak dodáno, že na přeplatcích do konce r. 1926 předepsalo gřř st-lce částku per 1.824 Kč.

Podáním ze 3. září 1927, učiněným u gřř, stěžovala si st-lka, dovolávajíc se zák. čl. LX : 1881, resp. zák. čl. XLI : 1908, do srážky, kterou gřř učinilo, poukázavši jí za měsíc září jen 64 Kč 36 hal. pense, a namítala, že s roční pensí 1.800 Kč srážky dle cit. zákonů provedeny býti nemohou a jiné požitky mimořádné, výpomoc a nouzová podpora, rovněž nemohou býti zabaveny.

Gřř nevyhovělo nař. rozhodnutím této stížnosti z věcných důvodů.

Rozhoduje o stížnosti podané do tohoto rozhodnutí, uvážil nss toto:

Nejprve bylo z povinnosti úřední zkoumati otázku, zda nař. rozhodnutí vydáno bylo úřadem k tomu příslušným. — —

U st-lky jakožto pensionované poštovní manipulantky vystupovalo ve funkci úřadu pensí poukazujícího ředitelství pošt v Bratislavě. Toto ředitelství uznával za příslušný úřad pensí poukazující sám žal. úřad,

jak vidno z jeho výn. z 28. března 1927, kterým postoupen příslušný spis ředitelství pošt za příčinou provedení úpravy dle vl. nař. č. 247/1922.

Že ředitelství pošt v daném případě je příslušným úřadem pensi poukazujícím, resp. upravujícím, vyplývá nade vší pochybnost ze zák. čl. LXV : 1912, který pojednává o zaopatř. požitcích stát. zaměstnanců a na základě něhož byl vydán i st-lce jakožto uher. poštovní manipulantce pensijní dekret. Podle § 130 zák. čl. LXV : 1912 jsou provedením tohoto zákona pověřeni příslušní ministři v oboru své působnosti. I z ostatních předpisů cit. zák. článku (na př. §§ 115, 117, 120, 125) vysvítá, že k rozhodování o zaopatř. požitcích podle cit. zák., jakož i o otázkách s tím souvisejících jsou příslušny ty správní úřady, resp. ten ministr, v jehož resortu dotýčný státní zaměstnanec byl ustanoven. Zejména stanoví § 120 cit. zák., že o otázkách, jež vzniknou z nároku zaměstnance na zaopatř. požitky, jakož i o pohledávkách vznesených na základě tohoto nároku proti státnímu eráru rozhoduje správní úřad povolaný k vyměření zaopatř. požitků, a v poslední stolici dotýčný resortní ministr. Kde zákon chce přiznati určitou kompetenci, resp. ingerenci min-u fin., výslovně to zvláště stanoví, jak vidno na př. z ustanovení § 104 odst. 3.

I jde o to, zdali i sporná otázka spadá podle toho, co právě dovozeno, do oboru působnosti příslušného resortního min. čili nic. — Ze spisů správních je viděti, že následkem provedení úpravy pense ve smyslu vl. nař. č. 247/22 jevil se přeplatek za dobu od 1. ledna 1921 — 31. prosince 1926 částkou 1.824 Kč. St-lka vznesla na žal. úřad žádost, aby byly zastaveny srážky, které jí byly při výplatě jejích pens. požitků konány k úhradě svrchu zmíněných přeplatků, namítajíc, že zaopatř. požitky její vzhledem na svou výměru, resp. povahu srážkám nepodléhají. Na sporu byla tedy otázka, je-li st-lka povinna ve formě srážek ze svých zaopatř. požitků vrátiti to, co jí na tyto požitky bylo přeplaceno, či má-li nárok, aby její zaopatř. požitky, jak jí byly vyměřeny dekretem ředitelství pošt z 21. června 1927 podle vl. nař. č. 247/22, byly jí vypláceny nezkráceně. O takovém nároku přísluší však podle § 120 zák. čl. LXV:1912 rozhodovati úřadu povolanému vyměřiti zaopatř. požitky, t. j. tedy vzhledm k §§ 16 a 19 vl. nař. č. 247/22 úřadu resortnímu. Na této příslušnosti nebylo nic změněno ani zákonem č. 394/22 (sr. nál. Boh. A 7573/28).

Než potom, odepřel-li žal. úřad zastaviti srážky, aniž se při tom dovolával rozhodnutí příslušného resortního úřadu, a rozhodl-li tak sám věcně o vzneseném nároku strany, jest toto jeho rozhodnutí rozhodnutím úřadu nepříslušného.

Č. 8208.

Zaměstnanci veřejní: * Vznesl-li státní úředník na odpočinku žádost za revisi výměry svých pensijních požitků podle § 9, odst. 1. zák. č. 287/24, jest úřad povinen o žádosti takové rozhodovati věcně, leč by o nároku téhož obsahu, t. j. o nároku opřeném o tytéž skutkové okolnosti a právní normy, bylo rozhodnuto již judikátním způsobem.

(Nález ze dne 30. října 1929 č. 19.403.)